

har en stor Profet at holde mig til, en stor sagkyndig, som jeg troede var lige saa klog som den ærede Minister. Det er en Mand, der ogsaa har været Krigsminister, endogsaa 2 Gange, det er en Mand, der ogsaa har udnævnt sig selv til General i den danske Hær, og det er en Mand, som i sin Tid har beskæftiget sig med Kanonfaget, og som ligesom den ærede Krigsminister har været Kanonagent for Krupp i Essen. Man skulde altsaa synes, at her stod Sagkundskaben lige paa begge Sider, og jeg holdt mig altsaa til, hvad Hr. Schnack, Generalen, Krigsministeren, Kanonagenten har udtalt. Han udtalte for os i Folketinget følgende, der staaar at læse i Rigsdagstidende for 1896—97, Spalte 3097: „Jeg antager ikke, den Sag“ — nemlig Anskaffelse af nyt Felttskyts — „er saa umiddelbart forestaaende, thi jeg tror ikke, man endnu er paa det rene med, hvorledes Fremtidens Feltkanoner skulle være, men længe lader den sikkert ikke vente paa sig, og naar Tyskland og Frankrig have anskaffet en saadan, ville alle andre Stater følge med, og saa ville vi sikkerlig ogsaa komme til det samme, og da vil man have megen Glæde af at have egne Værksteder, hvor man kan fremstille saadant Materiel til den halve Pris“. Til den halve Pris! Ja, det have vi en Autoritet som Hr. Schnacks Ord for, det har han staaet og fortalt os her i Folketinget, at disse Kanonværksteder, som vare lavede i Bahnsons Tid, skulde vi være glade for, thi de vilde blive pengebesparende, vi kunde der fremstille vort Materiel til den halve Pris. Nu kommer den ærede Krigsminister, affejrer mig og siger, at jeg har ingen Forstand paa det, Kanonerne kunne ikke laves herhjemme, de maa absolut gaa til Udlandet. Men denne affejrende Dom rammer jo ikke alene mig, men den rammer en Mand, hvis Livsbane i et og alt falder sammen med den højtærede Krigsministers. Jeg forstaar det ikke. Det maa jo have været haardt for General Schnack saaledes at blive fejlet til Side; han maa jo sikkert til det yderste have holdt paa, at Kanonerne skulde laves paa vore egne Værksteder. En Trøst for ham er det naturligvis, at han netop er Agent for det Firma, som fik Leveringen, saaledes at han dog tjener Provisionen. En 30—40—50,000 Kr. tjener han vel nok, det maa naturligvis være ham en Trøst, men ellers maatte det være haardt, synes jeg, for Hr. Schnack saaledes at blive sat til Side, at hans Ord saaledes gøres til Skamme, at det slet ikke skulde passe, hvad han har fortalt os, at

Kanonerne kunde laves for den halve Pris. Den Afvisning fra den højtærede Ministers Side om, at jeg ikke har Kendskab til det, jeg taler om, kan jeg selvfølgelig tage mig let, naar den ogsaa kommer til at ramme en Mand som Hr. Schnack, der er General, har været 2 Gange Krigsminister og er Kanonagent.

Saa talte den ærede Minister noget om Skytteforeningerne. Jeg havde jo nemlig anført, at den højtærede Minister havde udviklet sig til en af vort Lands ivrigste Agitatorer, og at han fartede Landet rundt for at holde Tale i disse Skytteforeninger. Han indrømmede, det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at han ønskede at faa lavet to Slags Soldater her i Landet, nogle med lang Tjeneste, nogle med kort Tjeneste, nogle, der skulle slippe nemt og billigt fra det, og nogle, der skulle slippe vanskeligere og dyrere fra det. Det skulde saa være saaledes, at naar de unge Skytter fra Skytteforeningerne bleve Soldater efter at have faaet deres Uddannelse gennem Skytteforeningerne, skulde de have deres Belønning, saa skulde de slippe nemt fra deres Værnepligt. Disse Udtalelser af Ministeren have jo vakt megen Opsigt, og foruden at Socialdemokratiet har protesteret derimod, er der en stor Række af Venstres Blade, som bestemt have frabedt sig, at vi paa den Maade skulde have to Slags Soldater i vort Land, idet man har sagt, at det var en slet og daarlig Ordning, og at det var fuldstændig stridende mod demokratiske Begreber saaledes at have første og anden Klasses Rekrutter.

Ministeren vil jo, at Skytteforeningerne skulle være en Forskole for Hæren. Ja, man kan vel sige, at de snart skulle være en Del af Hæren. I alt Fald har man jo sidste Sommer set, hvorledes Skytter og Hærens Soldater have opereret i Fællesskab. Vi have et Skyttekorps, der paa Finansloven faar en Understøttelse paa 800 Kr. — og det er jo en stor Understøttelse til en enkelt Forening. Det er Akademisk Skytteforening her i København. Den fik i Fjor paa Finansloven sit Bidrag forhøjet, saaledes at den nu faar 800 Kr. paa Kultusministeriets Budget. De unge Mennesker i denne Forening fandt paa, at de vilde have en Lysttur op gennem Jylland sidste Sommer. Og da de kom op til Aarhus, sendte den ærede Minister for at gøre det rigtigt morsomt for dem en Afdeling af Aarhus Dragoner ud for at lege Soldat med dem, og efter hvad der staaar at læse i „Aarhus Stiftstidende“, har det været en